

Nr 166.

Av herr **Lovén m. fl.**, om avslag å *Kungl. Maj:ts förslag om indragning av en gränstullmästartjänst.*

Med föranledande av Kungl. Maj:ts under sjunde huvudtiteln i årets statsverksproposition framlagda förslag rörande reglering av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1928—1929 få undertecknade anföra följande.

Förslaget om indragning av *gränstullmästartjänsten* i femte gränsbevakningsdistriktet kommer onekligen något överraskande. Denna tjänst har ju tidigare tillkommit, emedan det visat sig vara omöjligt för gränsbevakningschefen i distriktet, som jämväl är kustbevakningschef i första distriktet och föreståndare för tullförvaltningen i Haparanda, att nöjaktigt medhinna samtliga de med gränsbevakningschefskapet förenade inspektions- och andra göromål. Sedan tjänstens tillsättande år 1900 hava nya posteringar tillkommit och bevakningspersonalen ökats inom distriktet. 1914 års tullkommission har jämväl gjort utredning och avgivit förslag rörande gränsbevakningens organisation utan att för sin del hava ifrågasatt gränstullmästartjänstens existensberättigande.

Från initierat håll har framhållits bland annat, att gränsen inom distriktet är 40 mil lång, att den utmed densamma posterade personalen utgöres av 109 gränsuppsyningsmän och 5 gränsöveruppsyningsmän samt att en inspektionsresa längs gränsen vintertiden (omkring 7 månader av året) drager en tid av cirka 14 dagar och sommartiden i lyckligaste fall 7 dagar. Då resorna skola företagas på obestämda tider kan den inspekterande ej alltid påräkna att anträffa gränsuppsyningsmännen i närheten av deras bostäder, utan kunna de ha begivit sig av på mera långsträckta patrulleringar, vilket givetvis måste inverka på inspektionsresornas tidsutdräkt. Vidare har framhållits att gränstullmästaren, då han ej är ute på inspektionsresor, står i telefonförbindelse med gränsöveruppsyningsmännen eller gränsuppsyningsmännen rörande vidtagna tjänsteåtgärder o. dyl. samt har att handlägga rapporter och besvara förfrågningar av olika slag, varigenom en stor del av hans dag vore upptagen med telefonsamtal och skriftväxling m. m.

Det vill ju också synas som om ifrågavarande befattningshavare borde vara tämligen väl sysselsatt, särskilt med hänsyn till att chefen för andra gränsbevakningsdistriktet, som är uteslutande gränsbevakningschef och inom vars distrikt personalen i antal uppgår till blott omkring två tredjedelar av personalstyrkan i femte distriktet, ansetts böra ha en kammarskrivare till medhjälpare.

Därest tullförvaltaren i Haparanda i egenskap av gränsbevakningschef skulle företaga de omnämnda inspektionsresorna, torde detta leda till ej blott fördyring av resetraktamentskostnaderna utan måhända också till krav på återbesättande av den nyligen indragna tullkontrollörstjänsten vid tullförvaltningen i Haparanda, för beredande av lämplig vikarie under tullförvaltarens bortovaro.

Vi anse oss därför böra påyrka gränstullmästartjänstens bibehållande och hemställa,

att riksdagen ville med avslag å Kungl. Maj:ts förslag om nämnda tjänsts indragning i förteckningen över antalet ordinarie befattningshavare i tullverket under budgetåret 1928—1929 under punkt 3, gränsbevakningen, upptaga 1 gränstullmästartjänst, lönegrad B 15.

Anslaget till löner till ordinarie tjänstemän skulle, enligt vad som finnes angivet å sidan 96 i kungl. propositionen, vid bifall till motionen behöva ökas med 5,130 kronor.

Stockholm den 20 januari 1928.

Carl Lovén.

C. W. O. Höglund.

Ernst Hage.

O. W. Lövgren
i Nyborg.